

“మధురమైన పిల్లలారా - మీరు చాలా శ్రేష్ఠమైన విద్యార్థులు, మీరు తండ్రి, టీచరు, సద్గురువు స్వృతిలో ఉండాలి, అలౌకిక సేవ చేయాలి.”

ప్రశ్న:- తమను తాము బేహద్ పాత్రధారులమని భావించి నడిచే వారి గుర్తులు వినిపించండి ?

సమా:- వారి బుద్ధిలో ఏ సూక్ష్మ లేక స్థూల దేహధారుల స్వృతి ఉండదు. వారు ఒక్క తండ్రిని శాంతిధామమైన ఇంటిని స్వృతి చేస్తూ ఉంటారు. ఎందుకంటే నిజమైన సమర్థులు ఒక్కరిదే. ఎలాగైతే తండ్రి పూర్తి ప్రపంచానికి సేవ చేస్తారో, పతితులను పావనముగా చేస్తారో అలాగే పిల్లలు కూడా తండ్రి సమానము సేవాధారులుగా అవుతారు.

ఓంశాంతి. మొట్టమొదట తండ్రి పిల్లలను సావధానపరుస్తారు. ఇక్కడ కూర్చున్నప్పుడు మిమ్ములను మీరు ఆత్మ అని భావించి తండ్రి ఎదురుగా కూర్చుంటున్నారా? మేము తండ్రి సన్నుఖములోనే కాక టీచర్ సన్నుఖములో కూడా కూర్చుని ఉన్నామని బుద్ధిలో స్వృతి చేసుకోండి. ముఖ్యమైన నెంబర్ వన్ విషయము - నేను ఆత్మను. తండ్రి కూడా ఆత్మనే, టీచరు కూడా ఆత్మనే, గురువు కూడా ఆత్మనే. అన్నీ ఒక్కరే కదా. ఈ నూతన విషయమును మీరు మాత్రమే వింటారు. “బాబా, మేము కల్వ-కల్వము ఇది వింటాము” అని మీరు చెప్తారు. తండ్రి చదివిస్తున్నారని బుద్ధిలో ఉండాలి. నేను ఆత్మ. ఈ కర్తేంద్రియాల ద్వారా వింటున్నాను. ఈ సమయములో ఈ జ్ఞానము సర్వ శ్రేష్ఠమైన భగవంతుని ద్వారా పిల్లలైన మీకు లభిస్తున్నది. వారు సర్వాత్మల తండ్రి. వారే వారసత్వమును ఇచ్చేవారు. ఏ జ్ఞానమునిస్తారు? సర్వుల సద్గతి చేస్తారు అంటే ఇంటికి తీసుకెళ్తారు. ఎంతమందిని తీసుకెళ్తారు? ఈ విషయాలన్నీ మీకు తెలుసు. దోమల గుంపు వలె ఆత్మలన్నీ వెళ్లాలి. సత్యయుగములో ఒకే ధర్మముంటుంది. పవిత్రత, సుఖ-శాంతులన్నీ ఉంటాయి. పిల్లలైన మీరు చిత్రాల పై తెలిపించడం చాలా సహజము. పిల్లలు కూడా చిత్రపటాల(మ్యూపుల) ద్వారా గ్రహిస్తారు కదా. ఇది ఇంగ్లాండు, ఇది ఫ్రాన్స్ అనగానే అంతా గుర్తు వస్తుంది. ఇది కూడా అలాగే. ఒక్కొక్క విద్యార్థికి అర్థం చేయించవలసి ఉంటుంది. మహిమ కూడా ఒక్కరిదే - శివాయ నమః అని అంటారు. సర్వ శ్రేష్ఠమైనవారు భగవంతుడు. రచయిత తండ్రి ఇంటికి పెద్ద కదా. అక్కడ హద్దులోని తండ్రి, వీరు పూర్తి బేహద్ ఇంటికి తండ్రి. వీరు టీచరు కూడా. మిమ్ములను చదివిస్తారు. కావున పిల్లలకు చాలా సంతోషముండాలి. మీరు రాయల్ విద్యార్థులు. తండ్రి చెప్తున్నారు - నేను సాధారణ తనువులో వస్తాను. ప్రణామిత బ్రహ్మ కూడా తప్పకుండా ఇక్కడే ఉండాలి. వారు లేకుండా పని ఎలా జరుగుతుంది? దత్తు చేయబడినారు కనుక వృద్ధుడే కావాలి కదా. తప్పక వృద్ధుడే కావాలి. కృష్ణుడైతే పిల్లలారా, పిల్లలారా అని సంబోధించలేరు. వృద్ధులే శోభిస్తారు. పిల్లలను ఎవరూ బాబా అని పిలువరు. మేము ఎవరి సన్నుఖములో కూర్చుని ఉన్నామో పిల్లల బుద్ధిలోకి కూడా రావాలి. ఆంతరికములో ఖుషీ కూడా ఉండాలి. విద్యార్థి ఎక్కడ కూర్చుని ఉన్నా వారి బుద్ధిలో తండ్రి కూడా గుర్తుకు వస్తాడు. టీచరు కూడా గుర్తుకు వస్తారు. వారికి తండ్రి వేరుగా, టీచరు వేరుగా ఉంటారు. కాని మీకు తండ్రి-టీచరు-గురువు అన్నీ ఒక్కరే. ఈ బాబా కూడా విద్యార్థియే కదా, చదువుకుంటున్నాడు. కేవలము అప్పుగా శరీరమును ఇచ్చాడు. ఇంకే వ్యత్యాసము లేదు. మిగిలినందరూ మీలాగే. మీరు ఏమి అర్థము చేసుకుంటున్నారో ఇతని ఆత్మ కూడా అదే అర్థము

చేసుకుంటుంది. బలిహారి ఒక్కరిదే. వారినే ప్రభు, ఈశ్వరుడు అని అంటారు. ఇతడు కూడా - స్వయమును ఆత్మగా తెలుసుకొని ఒక్క పరమాత్మనే స్మృతి చేయమని చెప్తాడు. ఇక మిగిలిన సూక్ష్మ లేక స్థూల దేహధారులందరినీ మర్చిపోండి. మీరు శాంతిధామములో నివసించేవారు. మీరు బేహద్ పాత్రధారులు. ఈ విషయాలు మరెవ్వరికీ తెలియదు. ప్రపంచములో ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఇక్కడకు ఎవరు వస్తారో వారు అర్థం చేసుకుంటూ ఉంటారు, తండ్రి సేవకు వస్తూ ఉంటారు. ఈశ్వరీయ సేవాధారులు అని అనబడతారు కదా. తండ్రి కూడా సేవ చేయడానికే వచ్చారు. పతితులను పాపనముగా చేసే సేవ చేస్తారు. రాజ్యమును పోగొట్టుకుని దుఃఖములో ఉన్నప్పుడు తండ్రిని పిలుస్తారు. ఎవరు రాజ్యమును ఇచ్చారో వారినే పిలుస్తారు.

తండ్రి సుఖధామానికి అధికారులుగా చేయడానికి వచ్చారని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. ప్రపంచములో మరెవ్వరికీ తెలియదు. వాస్తవానికి భారతవాసులందరూ ఒక్క ధర్మమువారే. ముఖ్యమైన ధర్మము ఇదే. అది లేనప్పుడే తండ్రి వచ్చి స్థాపన చేస్తారు. భగవంతుడు ఎవరినైతే ప్రపంచమంతా అల్లా, గాడ్ అని పిలుస్తున్నాడో వారు డ్రామానుసారము కల్పక్రితము వలె వచ్చి ఉన్నారు. ఇది గీతా అధ్యాయము, ఈ అధ్యాయములో తండ్రి వచ్చి స్థాపన చేస్తారు. బ్రాహ్మణులు మరియు దేవదేవతలు అని గాయనము చేస్తారు, క్షత్రియులను మహిమ చేయరు. బ్రాహ్మణ దేవీ దేవతాయ నమః అని అంటారు, క్షత్రియులంటే 2 కళలు తగ్గిపోతాయి కదా. స్వర్గమని నూతన ప్రపంచమునే అంటారు. త్రేతాను నూతన ప్రపంచమని అనరు. మొట్టమొదట సత్యయుగములో పూర్తి కొత్త ప్రపంచముంటుంది. ఇది అగ్నింటికంటే పాత ప్రపంచము. తర్వాత అత్యంత నూతనమైన ప్రపంచములోకి వెళ్తారు. ఇప్పుడు మనము ఆ ప్రపంచములోకి వెళ్తాము కనుకనే పిల్లలు మేము నరుని నుండి నారాయణునిగా అవుతామని అంటారు. మనము సత్యనారాయణుని కథనే వింటాము. యువరాజుగా అయ్యే కథ అని అనరు. సత్యనారాయణుని కథ. వారు నారాయణుడు వేరని అనుకుంటారు. కాని నారాయణుని జీవన కథ వేరుగా లేదు. జ్ఞాన విషయాలు చాలా ఉన్నాయి కదా. కనుకనే 7 రోజుల కోర్సు ఇవ్వబడుతుంది. 7 రోజులు భట్టిలో ఉండాలి. ఇక్కడే భట్టిలో ఉండాలని కూడా కాదు. లేకుంటే భట్టి నెపముతో చాలా మంది వచ్చేస్తారు. చదువు ఉదయము, సాయంకాలము ఉంటుంది. మధ్యాహ్నము వాయుమండలము బాగుండదు. రాత్రి సమయములో కూడా 10-12 వరకు పూర్తి చెడ్డ సమయము. ఇక్కడ పిల్లలైన మీరు కూడా శ్రమ చేయాలి. స్మృతిలో ఉండి సత్యప్రధానమవ్వాలి. అక్కడ రోజంతా పనులలోనే ఉంటారు. కొందరు ఉద్యోగ వ్యవహారాలు చేస్తూ ఇంకా చదువుకుంటూ ఉంటారు. ఇంకా మంచి ఉద్యోగము లభించనీ అని ఆశిస్తారు. ఇక్కడ కూడా మీరు చదివేటప్పుడు చదివించే టీచరును కూడా స్మృతి చేయాలి. సరే టీచరు అనుకుని స్మృతి చేసినా ముగ్గురు ఒకేసారి గుర్తుకు వస్తారు - తండ్రి, టీచరు, గురువు. మీకు చాలా సహజము కనుక వెంటనే గుర్తుకు రావాలి. వారు మన తండ్రి, టీచరు, గురువు కూడా. సర్వశ్రేష్ఠమైన తండ్రి ద్వారా స్వర్గ వారసత్వమును తీసుకుంటున్నాము. మనము స్వర్గములో తప్పక వెళ్తాము. స్వర్గ స్థాపన తప్పక జరుగుతుంది. మీరు శ్రేష్ఠ పదవిని పొందుకునేందుకే పురుషార్థము చేస్తున్నారు. ఇది కూడా మీకు మాత్రమే తెలుసు. మనుష్యులకు కూడా తెలిసిపోతుంది. మీ శబ్దము వ్యాపిస్తూ పోతుంది. బ్రాహ్మణుల

అలాగేక ధర్మమే - శ్రీమతానుసారము అలాగేక సేవలో తత్త్వరులైయుండుట. మీరు శ్రీమతానుసారము ఎంత శ్రేష్ఠమైన కార్యము చేస్తున్నారో మనుష్యులకు తెలిసిపోతుంది. మీలాంటి అలాగేక సేవ ఎవ్వరూ చేయలేరు. బ్రాహ్మణ ధర్మము వారే ఇలాంటి కర్త చేయగలరు. కావున ఇటువంటి కర్తలు చేయడంలోనే బిజీగా ఉండాలి. తండ్రి కూడా బిజీగా ఉంటారు కదా. మీరు రాజధానిని స్థాపన చేస్తున్నారు. ఆ పంచాయతీ వారు కేవలము పాలన చేస్తారు. ఇక్కడ మీరు గుప్త వేషములో ఏమి చేస్తున్నారో వారికి తెలియదు. మీరు గుప్తమైనవారు, గుప్త సైనికులు, అహింసకులు. దీని అర్థము కూడా ఎవ్వరికీ తెలియదు. మీరు డబుల్ అహింసక సైనికులు. ఈ వికారమే పెద్ద హింస, ఇదే పతితులుగా చేస్తుంది. దీనినే జయించాలి. కామము మహాశత్రువు, దీని పై విజయము పొందుట వలననే జగత్జీతులుగా అవుతారు. ఈ లక్ష్మీ నారాయణులు జగత్జీతులు కదా. భారతదేశము జగత్జీతిగా ఉండేది. మీరు విశ్వాధికారులుగా ఎలా అయ్యారు! ఇది కూడా వెలుపలి వారికి అర్థము కాదు. దీనిని అర్థము చేసుకునేందుకు చాలా విశాలమైన బుద్ధి కావాలి. పెద్ద - పెద్ద పరీక్షలకు చదివేవారికి విశాల బుద్ధి ఉంటుంది కదా. మీరు శ్రీమతానుసారము మీ రాజ్యమును స్థాపన చేస్తున్నారు. విశ్వములో శాంతి ఉన్నప్పుడు ఇతర రాజ్యమేదీ లేదు. స్వర్గములో శాంతి ఉండడానికి సాధ్యము లేదు. స్వర్గమును గార్డన్ ఆఫ్ అల్లా అని అంటారు. ఊరకే తోట మాత్రమే ఉంటుందా! మనుష్యులు కూడా ఉండాలి కదా. మనము స్వర్గానికి అధికారులుగా అవుతున్నామని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. పిల్లలైన మీకు ఎంత నష్టం ఉండాలి, శ్రేష్ఠ ఆలోచనలు ఉండాలి! మీరు వెలుపలి సుఖము ఏదీ కోరుకోరు. ఈ సమయములో మీరు పూర్తి సాధారణముగా ఉండాలి. మీరిప్పుడు అత్తవారింటికి వెళ్తారు. ఇది అమ్మగారిల్లు ఇక్కడ మీకు ఇద్దరు తండ్రులు లభించారు. ఒకరు నిరాకారులైన శ్రేష్ఠ శ్రేష్ఠులు. రెండవవారు సాకారులు, వారు కూడా అత్యంత శ్రేష్ఠమైనవారే. ఇప్పుడు మీరు అత్తగారిల్లిన విష్ణుపురములోకి వెళ్తారు. దానిని కృష్ణపురి అని అనరు. చిన్న పిల్లలకు పురము ఉండదు. విష్ణుపురి అనగా లక్ష్మీనారాయణుల పురము. మీది రాజయోగము. అంటే తప్పకుండా నరుని నుండి నారాయణునిగా అవుతారు.

పిల్లలైన మీరు సత్య-సత్యమైన ఈశ్వరీయ సేవాధారులు. ఎవరైతే కనీసము 8 గంటలైనా ఆత్మాభిమానులుగా ఉంటారో, పురుషార్థము చేస్తారో వారే సత్యమైన ఈశ్వరీయ సేవాధారులని బాబా చెప్తారు. ఏ కర్త బంధనము లేనప్పుడే సేవాధారులుగా కాగలరు, కర్తాతీత స్థితిని పొందుకోగలరు. నరుని నుండి నారాయణునిగా అవ్వాలంటే కర్తాతీత స్థితి తప్పక కావాలి. కర్తబంధనములుంటే శిక్షను అనుభవించవలసి వస్తుంది. పృతి చాలా కష్టమని పిల్లలు స్వయంగా చెప్తారు. యుక్తి అత్యంత సహజమైనది. కేవలము తండ్రిని పృతి చేయాలి. భారతదేశపు ప్రాచీన యోగము ప్రసిద్ధమైనది. తండ్రి నేర్పించే ఈ జ్ఞానము, యోగము చేయుట కొరకే. కృష్ణుడు యోగమును నేర్పించరు. కృష్ణునికి స్వదర్శన చక్రమునిచ్చేశారు. ఈ చిత్రము కూడా ఎంత తప్పుగా ఉంది. ఇప్పుడు మీరు చిత్రాలు మొదలైనవాటిని గుర్తు చేసుకోరాదు. అన్నీ మర్చిపోండి. ఇతరులెవ్వరి వైపు బుద్ధి పోరాదు, లైను క్లియర్ గా ఉండాలి. ఇది చదువుకునే సమయము. ప్రపంచమును మరిచి స్వయంను ఆత్మ అని తెలుసుకొని తండ్రిని పృతి చేయాలి. అలా చేసినప్పుడే పాపాలు నశిస్తాయి. తండ్రి చెప్తున్నారు - మొదట మీరు అశరీరులుగానే

వచ్చారు, మరలా మీరు అలాగే వెళ్ళాలి. మీరు ఆల్ రౌండ్ పాత్రధారులు. వారు హద్దులోని పాత్రధారులు. మీరు బేహద్ పాత్రధారులు. మనము అనేక సార్లు పాత్రను అభినయించామని మీకు తెలుసు. అనేకమార్లు మీరు బేహద్ యజమానులుగా అవుతారు. ఈ బేహద్ నాటకములో చిన్న చిన్న నాటకాలు కూడా అనేకసార్లు నడుస్తూ ఉంటాయి. సత్యయుగము నుండి కలియుగము వరకు ఏమేమి జరిగిందో అదంతా పునరావృతమవుతూ ఉంటుంది. పై నుండి క్రింది వరకు అంతా మీ బుద్ధిలో ఉంది. మూలవతనము, సూక్ష్మవతనము, సృష్టిచక్రము ఇవి ఉంటే చాలు. ఇక ఏ ఇతర ధామాలతో మీకు పనే లేదు. మీ ధర్మము చాలా సుఖమునిచ్చేది. వారి వారి సమయము వచ్చినప్పుడు రావలసినవారు వస్తూ ఉంటారు. నందరువారుగా మీరు ఎలా వచ్చారో మరలా అలాగే వెళ్తారు. ఇతర ధర్మాలను మనము ఏమి వర్ణించాలి. మీరు ఒక్క తండ్రిని మాత్రమే స్మృతి చేయాలి. చిత్రాలు మొదలైనవన్నీ మరిచి ఒక్క తండ్రినే స్మృతి చేయాలి. బ్రహ్మ, విష్ణు, శంకరులను కూడా స్మృతి చేయరాదు. కేవలము ఒక్కరిని మాత్రమే స్మృతి చేయాలి. పరమాత్మ అనగా వారు లింగమని భావిస్తారు కాని లింగము వలె ఏ వస్తువూ ఉండదు. ఆ లింగము జ్ఞానమును ఎలా వినిపించగలదు? ప్రేరణతో ఏదైనా లాడ్ స్ట్రీకర్ పెడ్తారా, మీరు వింటారా? ప్రేరణ ద్వారా ఏదియూ సాధ్యము కాదు. శంకరుడు ప్రేరేపించడు. ఇదంతా ద్రామాలో మొదటి నుండే నిర్ణయమై ఉంది. వినాశనము జరగనే జరగాలి. ఆత్మలైన మీరు శరీరము ద్వారా ఎలా మాట్లాడ్తారో, అలా పరమాత్మ కూడా ఆత్మలైన మీతో మాట్లాడ్తారు. వారి పాత్ర దివ్యమైనది, అలాకెకమైనది. పతితులను పావనముగా చేసేవారు ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. నా పాత్ర అందరికంటే భిన్నమైనదని వారు చెప్తారు. కల్పక్రితము ఎవరు వచ్చారో వారు వస్తూ ఉంటారు. గడచిపోయినదంతా ద్రామా, అందులో కొద్దిగా కూడా వ్యత్యాసము రాదు. తర్వాత పురుషార్థము గురించి ఆలోచించాలి. ద్రామానుసారము నా పురుషార్థము ఇంతే నడుస్తుందని అనుకోరాదు. అలా అనుకుంటే పదవి కూడా తగ్గిపోతుంది. పురుషార్థమును తీవ్రతరము చేయాలి. ద్రామా పై వదిలేయరాదు. మీ చార్టును గమనిస్తూ ఉండండి. పెంచుతూ పోండి. మా చార్టు పెరుగుతూ పోతున్నది కదా, తగ్గిపోవడం లేదు కదా అని నోట్ చేసుకోండి. చాలా జాగ్రూకత అవసరము. ఇక్కడున్నది బ్రాహ్మణుల సాంగత్యము. వెలుపల ఉన్నవన్నీ చెడు సాంగత్యాలు. వారంతా ఉల్టగానే వినిపిస్తారు. ఇప్పుడు తండ్రి మిమ్ములను చెడు సాంగత్యము నుండి రక్షిస్తారు.

మనుష్యులు చెడు సాంగత్యము వలన తమ జీవిత విధానము, పాలన మొదలైనవన్నీ మార్పుకున్నారు. దేశ-వేషములనే మార్పుకునేశారు. ఇది కూడా ఒక రకంగా తమ ధర్మమును అవమానించుటే. వెంట్రుకలను ఎలా ఎలా అలంకరించుకుంటున్నారో చూడండి. దేహాభిమానము వచ్చేస్తుంది. కేవలము వెంట్రుకల కొరకే 100-150 రూపాయలు ఖర్చు చేస్తారు. దీనినే అతి దేహాభిమానమని అంటారు. వారెప్పుడూ జ్ఞానము తీసుకోలేరు. బాబా చెప్తున్నారు - మీరు పూర్తి సాధారణముగా తయారవ్వండి. ఖరీదైన చీరలు ధరించినప్పుడు కూడా దేహాభిమానము వస్తుంది. దేహాభిమానమును తొలగించుకొనుటకు అన్నీ తేలికగా చేసుకోవాలి. విలువైన వస్తువులు దేహాభిమానములోకి తీసుకొని వస్తాయి. మీరు ఈ సమయములో వనవాసములో ఉన్నారు కదా. అన్ని వస్తువుల పై మోహమును తొలగించుకోవాలి. చాలా సాధారణముగా ఉండాలి. వివాహాలు మొదలైన

సందర్భాలలో రంగు దుస్తులు ధరించి వెళ్ళండి. సంబంధము నిభాయించుటకు ధరించండి, ఇంటికి రాగానే తీసేయండి. మీరు శబ్దము నుండి అతీతముగా వెళ్ళాలి. వానప్రస్థులు శ్వేత వస్త్రాలలో ఉంటారు. మీలో ప్రతి ఒక్కరు, చిన్న-పెద్ద అందరూ వానప్రస్థులే. చిన్న పిల్లలకు కూడా శివబాబా పృథినిష్ఠించాలి. ఇందులోనే కళ్యాణముంది. చాలు ఇప్పుడు మనము ఇక శివబాబా వద్దకు వెళ్ళాలి. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్ దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్ మార్నింగ్.

ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్కే.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము:-

1. మా నడవడికలు ఏవి కూడా దేహాభిమానము గలవిగా ఉండరాదని సదా గమనముండాలి. చాలా సాధారణముగా ఉండాలి. ఏ వస్తువు పై కూడా మమకారము ఉంచుకోరాదు. చెడు సాంగత్యము నుండి మిమ్ములను మీరు రక్షించుకోవాలి.
2. పృథి చేయు శ్రమ ద్వారా సర్వ కర్మబంధనాలను తెంచుకొని కర్మాతీతులుగా అవ్వాలి. కనీసము రోజుకు 8 గంటలు ఆత్మాభిమానులుగా ఉండి సత్య - సత్యమైన ఈశ్వరీయ సేవాధారులుగా అవ్వాలి.

వరదానము:- “ప్రతి ఆత్మను ఉన్నతంగా చేయాలనే భావన ద్వారా గౌరవమునిచ్చే

శుభ చింతక భవ”

ప్రతి ఆత్మ పట్ల శుభ భావన అనగా ఉన్నతంగా చేసే లేక ముందుకు తీసుకెళ్లే భావన ఉంచుట అనగా శుభ చింతకులుగా అగుట. మీ శుభ వృత్తి ద్వారా, శుభ చింతక స్థితి ద్వారా ఇతరుల అవగుణాలను కూడా పరివర్తన చెయ్యాలి. ఇతరుల బలహీనతలను లేక అవగుణాలను వర్ణించుటకు బదులు లేక వ్యాపింపజేయుటకు బదులు వాటిని మీ బలహీనతలుగా భావించి మీలోనే ఇముడ్చుకొని పరివర్తన చేయుటే గౌరవించుట. పెద్ద విషయాన్ని చిన్నదిగా చేయుట, వ్యాకులపడు వారిని శక్తివంతులుగా చేయుట, వారి సాంగత్య రంగులోకి రాకుండుట, సదా వారిని కూడా ఉమంగ-ఉత్సాహములలోకి తెచ్చుట - ఇదే గౌరవమిచ్చుట. ఇలా గౌరవించువారే శుభ చింతకులు.

స్లోగన్ :- “త్యాగము యొక్క భాగ్యాన్ని పాత స్వభావ - సంస్కారాలు సమాప్తము చేస్తాయి.

అందువలన వాటిని కూడా త్యాగము చెయ్యండి ”